

ньому ринку телекомунікацій та забезпечення телекомунікаційних послуг і мереж на міждержавному рівні.

Цей документ передбачає захист персональних даних як фізичних осіб, так й захист законних інтересів юридичних осіб.

Важливими джерелами є судова практика. Міжнародна практика передбачає захист прав у випадку їх порушення, згідно із ч. 2 ст. 8 Європейської конвенції. Після того як Судом було встановлено, що це стосується приватного життя, наступним кроком є встановлення того, чи порушують дії, які обжалуються, це право. Можна навести приклад: обшук оселі приватної особи, збір та зберігання конфіденційної інформації в секретному поліцейському досьє.

Використані джерела:

1. Михеева Н. Р. Проблема правовой защиты персональных данных [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http:// sb.biz.ua/problema-pravovoj-zashhity-personalnykh-dannykhmihееva/=2462](http://sb.biz.ua/problema-pravovoj-zashhity-personalnykh-dannykhmihееva/=2462).

2. Тунік А. В. Захист персональних даних: аналіз національного законодавства / А. В. Тунік // Підприємництво, господарство і право. – 2011. – № 8. – С. 97–102.

3. Різак М. В. Правове регулювання відносин обігу персональних даних : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Михайло Володимирович Різак. – Київ : Державний науково-дослідний інститут МВС України, 2012. – 214 с.

4. Василенко Д. П. Законодавство провідних країн світу в сфері захисту інформації / Д. П. Василенко, В. І. Маслак // Вісник КДУ імені Михайла Остроградського. – 2010. – № 2 (61). Ч. 1. – С. 128–132.

Рец В.В.,

курсант факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Христова Ю.В.,

кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри теорії та історії держави і права Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ДЕВАЛЬВАЦІЯ ЦІННОСТІ ПРАВ ЛЮДИНИ В УМОВАХ «ВЕЛИКОГО ТЕРОРУ» В УКРАЇНСЬКІЙ РСР

На різних етапах історії України радянської доби репресії й терор використовувались державою, оскільки були необхідною умовою життєздатності комуністичного режиму та засобом побудови комуністичного суспільства.

Репресії перетворились на елемент соціальних та управлінських технологій, які використовувались з метою трансформації суспільства. За роки радянської влади мільйони людей стали жертвами свавілля необмеженої влади комуністичного режиму, зазнавши необґрунтованих репресій за політичні, релігійні переконання, соціальні та національні ознаки.

Тема «Великого терору», крім суто наукового, має й морально-політичне значення, адже репресії обернулися скаліченими долями мільйонів кращих представників народу України. Згубні наслідки репресивного тиску відчуваються й досі у вигляді залишків посттоталітарного суспільства, подолання яких стає можливим за рахунок усвідомлення коріння тоталітаризму та породжених ним явищ. Упродовж другої половини 80-х – 90-х років і за роки незалежності нашої держави з відкриттям секретних архівів з'явилась можливість об'єктивно, неупереджено поглянути на причини, характер, розмах репресивних дій радянської влади в Україні, досягнути їхній негативний вплив на подальший розвиток українського суспільства.

Розуміння сучасним українським суспільством на основі науково-обґрунтованої інформації тієї загрози, що несе в собі тоталітарний режим та всі можливі його прояви стає запорукою недопущення його відновлення, захисним бар'єром несприйняття закамуфльованого тоталітарного режиму привнесеного ззовні. Політика «Великого терору» спрямована на знецінення прав людини, суцільну зневагу до основоположних прав, свобод та інтересів людини і громадянина.

Карально-репресивна політика Й.Сталіна цілком спрямована на знищення будь-яких проявів вільнодумства або вільного волевиявлення, або, що ще гірше, свободи вибору. Система державного апарату будувалася на імперативних нормах і взагалі не передбачала жодних диспозитивних проявів. Саме тому, з метою попередження шкідливих для нормального функціонування тоталітарного апарату проявів, було проведено декілька хвиль репресій, що наводили жах і сіяли розгубленість. Особливо такі акції були спрямовані на інтелігенцію, а також так звану «п'яту колону», тому що ці верстви населення теоретично могли стати іскрою полум'я подальших народних виступів за права і свободи, демократизацію, про що не могло бути й мови не тільки в державному апараті, але й у нормативно-правових актах.

Жодних принципів та презумцій у нормативних документах періоду проведення карально-репресивної політики не прослідковується, абсолютно не дотримуються принципи законності, за якого будь-який орган державної влади тощо повинен дотримуватися законів та підзаконних нормативно-правових актів у своїй діяльності. Як наслідок, у добу «Великого терору» панувала анархія у правозастосовному аспекті та варварство стосовно прав людини, що призвело до численних жертв.

Між іншим, якщо звернути увагу на доцільність застосування репресій щодо «шкідливих» верств або «потенційних ворогів», як вважало керівництво партії, то про такий принцип розглядуваного карально-репресивного ме-

ханізму взагалі відсутній у системі фундаментальних позицій, на яких базувалася політика фізичного винищення окремих верств населення, тому що репресії спрямовані на поширення страху і залякування, деформацію національної та правової свідомості, суцільний правовий та моральний нігілізм.

Отже, терор став спеціальним напрямом внутрішньої державної політики Й. Сталіна і був спрямований на тотальне політичне та моральне пригнічення населення, нагнітання страху, розправи із супротивниками режиму аж до їхнього фізичного знищення. Такий напрям політики мав прояв як у легалізованих, однак, нелегітимних цілях, так і у антигуманних засадах їх реалізації. Наслідком сталінського терору є девальвація прав людини і тотальне знищення загальноприйнятих моральних цінностей.

Використані джерела:

1. Тронько П. Т. Дослідження «великого терору» у науково-документальній серії книг «Реабілітовані історією». Історія України : маловідомі імена, події, факти : збірник статей. К. : Інститут історії України НАН України, 2011. Вип. 37. С. 4-17.

2. Золотарьов В. А. Фаворит Єжова : сторінки біографії наркома внутрішніх справ УРСР О. І. Успенського. Політичні репресії в Українській РСР 1937-1938 рр. : дослідницькі рефлексії та інтерпретації. До 75-річчя «Великого терору» в СРСР : Матеріали Всеукраїнської наукової конференції, м. Київ, 15 березня 2012 р. К. : Інститут історії України, 2013. С. 164-187.

3. Романець Н. Р. Репресивна політика радянської влади в українському селі (1925-1939 рр.) у висвітленні сучасної російської історіографії. Наукові праці історичного факультету Запорізького національного університету. 2015. Вип. 44. Т. 2. С. 162-166.

4. Якубова Л. В обіймах страху і смерті. Більшовицький терор в Україні. Харків. 2016. 544 с.

Ткаченко К.,

*курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Науковий керівник

Наточій А.Д.,

*старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ДІТЕЙ ВІД НАСИЛЬСТВА В СІМ'Ї

Домашнє насильство є дуже масштабною і актуальною проблемою в нашій країні. Частіше насильство в сім'ї торкається дітей, адже вони є більш слабкішими, залежними та майже не здатні себе захистити. З кожним днем ця